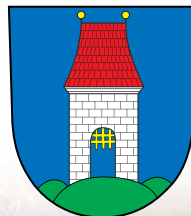

Dřevohostický zpravodaj

Děvčata a chlapci z dřevohostické školy předvedli názorně o Vánocích
v kostele sv. Havla jak to vlastně bylo v Betlémě kolem roku 0 n. l.

4/2018

„Smutek se o sebe dokáže postarat, ale chcete-li poznat plnou hodnotu radosti, musíte ji mít s kým sdílet.“

Mark Twain

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz ; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz ; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz ; Mgr. Hana Sedlářová, Jana Josieková, Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	450 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, leden 2019, číslo 4/2018
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	31. 3. 2019

Úvodník

A zase se nacházíme ve výchozí stanici a zase vykročíme s tím, co máme, do nového roku. Změny a příležitosti. Nevím, jestli jste v tom minulém roce čekali něco velkého a přelomového, protože to byl rok osmičkový, ale domnívám se, že z hlediska obecního to byl rok dobrý. Prošli jsme zdárným vývojem a myslím si, že když vláda na národní úrovni může prohlásit, že byla úspěšná, tak to můžeme prohlásit i my, starostové malých obcí, protože ta část veřejné správy, kterou zajišťujeme my na radnicích, je o hodně důležitější než tzv. „velká politika“. Už Werich říkal, že není důležité řešit vztah našeho státu k nějaké malé zemi na druhém konci světa, ale raději se starat zda mám upravenou zeleň ve svém bydlišti, opraveny obecní objekty a silnice a zda se nemusím bát o své děti, když si jdou hrát ven na hřiště. Ne všechny naše projekty přišly na svět bez porodních bolestí. Strastiplnými cestičkami jsme se dostávali k dohodě, někdy nám byrokratické postupy odčerpávaly hodně energie a sil. Možná by mohli poslanci sněmovny chodit k nám na malé obce na stáž, aby pocítili, co zákony vyvolávají a jaké jsou účinky nových státních opatření. Jaké souvislosti vyvolává kontrola uložených povinností a co všechno se musí udělat pro to, abychom „prošli“ Přál bych si, aby se nám více ozývali lidé s pozitivním postojem k životu, aby nebylo slyšet jen pár křiklounů, kteří kritizují všechno. Přál bych si, abychom všichni více životem tančili než běželi. Abychom si nevšíмали jen asfaltu a mantinelů u vytyčené trasy. Nejsme závodníci nebo dokonce štvanci. Možná není smyslem života někam se co nejrychleji dostat, rychle se vypracovat, něčeho dosáhnout, ale také tančit, hledat krásu a rytmus, dokud ještě hraje hudba...

Petr Dostál

Obnova smuteční síně je hotová

Přestože jsem v minulém čísle zpravodaje mnoho inkoustu věnoval souhrnu všech stavebních akcí, provedených v posledním volebním období, o jedné důležité přestavbě jsem se nezmínil. Obnova smuteční síně na místním hřbitově, která byla zahájena ve druhé polovině měsíce srpna. Ne, že bych zapomněl, ale ta rekonstrukce pro svou náročnost překročila až do nového roku, a tak vám o této akci napíši pár řádků teprve nyní. Smuteční síň byla postavena koncem 70. let a od té doby do ní nebylo téměř investováno. Objekt už byl ve špatném technickém stavu, zjevně opotřeben a začínal nám chátrat. Chtěli jsme však zachovat hodnoty původního střídmého řešení, a tak jsme ani nepřemýšleli o změně celkového vzhledu budovy. Také ekonomické hledisko nás vedlo k jednoduché, ale účelné rekonstrukci. Síň je tedy zmodernizovaná, ale zároveň neztrácí nic ze svého původního rázu. Snad jen vnitřní členění síně bylo odbouráním dělicí příčky za vstupem porušeno a hlavní rozlučkový prostor tím byl opticky zvětšen. Abychom však nenarušili statiku objektu, v místech zděné příčky byly ponechány dva sloupy, podepírající strop. Dlouho jsme debatovali o druhu materiálu, ze kterého mají být vyrobeny rámy oken, nakonec jsme zvolili plast, uvnitř bílý a vně budovy šedý. Barevně jsou venkovní rámy oken shodné s šedou barvou vstupních dveří, přestože dveře jsou vyrobeny z hliníku. Interiér celkově působí tmavším decentním dojmem. Dlažba byla zvolena celoplošně tmavě šedá i v místě katafalku, výmalba hlavní stěny pak hnědočerná, doplněna bílou. Teprve když se rozzáří nová boční i stropní svítidla, interiér dostává jasné, zářivé tony. Stříbrná plastika slunce zůstává na původním místě, stejně tak jako zelenohnědé břidlicové obložení hlavní stěny. Výměna technického vybavení síně už není tak viditelná, ale nově byla rozvedena elektroinstalace, nově byl také proveden rozvod audio a opraveno bylo i technické zázemí smuteční síně a jednoduše byly upraveny i toalety. Rekonstrukce se však dotkla i venkovního zdiva objektu a nejbližšího okolí. Zdobné hranaté lemování meziokenních prostor bylo na doporučení projektanta odbouráno.

V zimním období bylo příčinou usazování sněhu a další vlhkosti, která následně stoupala po objektu a tvořila nevzhledné mapy. Z jedné třetiny bylo zdivo na úrovni podlahy podřezáno. Podél celého objektu bylo položeno plastové odvodnění a svedeno až do příkopu u hlavní silnice na Prusinovice.

V úpravách místa posledního odpočinku chceme ještě dále pokračovat. Nejen probarvením venkovní fasády objektu, položením nové venkovní dlažby nebo ozeleňením okolí, ale později i vybudováním nových pohřebních míst, protože urnový háj je už zcela zaplněn.

A také vám všem chci poděkovat, že v období realizace stavby jste dbali zvýšené opatrnosti a tolerovali jste nám přerušení pohřebních obřadů a úplné uzavření smuteční síně.

Člověk si zaslouží úctu v životě i po smrti a pohřeb je poslední zastávka při cestě na druhou stranu. Ve smuteční síni vzdáváme hold nejbližším, kteří nás na cestě předešli. Tak snad i obnovená síň přispěje k důstojnému obřadu posledního rozloučení.

Petr Dostál

Pořídili jsme elektrotříkolku

Nejen dotace, ale hlavně ekologický způsob přemýšlení, ten byl tím správným impulzem, který nás přiměl k rozhodnutí pořídít si malé nákladní elektrovozidlo. Nechtěli

jsme si jen pořídít stroj, který částečně zaplatíme z dotace, ale stroj, pro který budeme mít praktické využití a který bude mít smysl. S provozem počítáme hlavně v průběhu letní sezony. Určitě se uplatní při údržbě obecní zeleně, kde bude často zastavovat a popojíždět na krátké vzdálenosti. To už první zkušenosti napovídají, že zvládne lépe a příjemněji než vůz se spalovacím motorem. Výhodou jsou také menší provozní náklady, asi 12 Kč na 100 ujetých kilometrů a pro dobíjení si vystačíme se zásuvkou v garáži. Designem neohromí, na první pohled je rozeznatelný jeho asijský rodokmen. Předností je však dobrá manévrovatelnost, nosnost až 400 kg, žádné výměny olejů, maziv a filtrů a hlavně, žádný zápach a emise. Cena je přijatelná, 59.000 Kč, a tuto cenu ještě snížíme o 20.000 Kč, až nám dotaci ministerstvo připiše na bankovní konto.

Petr Dostál

Důstojná oslava stého výročí ČSR a slavnostní odhalení pamětní desky organizátora čs. legií – kpt. Josefa Logaje v Dřevohosticích

V neděli 21. října 2018 se na náměstí v Dřevohosticích za vcelku pěkného počasí uskutečnila důstojná oslava stého výročí naší republiky a odhalení pamětní desky kapitánu Josefu Logajovi – organizátoru československých legií v Itálii.

Slavnost, kterou inicioval Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice za podpory Krajského úřadu v Olomouci a ve spolupráci s městysem Dřevohostice, se zúčastnila rodina kapitána Logaje z obce Kámen u Děčína a z Prahy pod vedením vnuka – Břetislava Logaje, dále mnoho představitelů sokolských organizací z regionu – v čele s náčelníkem Župy Kratochvílovy – Ing. Vladimírem Taberym z Přerova, s náčelníkem Župy hanácké – Kamilem Zapletalem z Třebetic a představiteli Sokola Bystřice pod Hostýnem a Sokola Olomouc. Svou účastí nás poctili – paní senátorka RNDr. Jitka Seitlová, členové Svazu letců České republiky – odbočky generála Karla Janouška v Přerově pod vedením generálporučíka letectva – Ing. Jiřího Kubaly, vedoucího činitele tohoto celostátního svazu. Dále se zúčastnili i představitelé Klubu výsadkových veteránů z Holešova, Klubu vojenských výsadkových veteránů plukovníka Maděry ze Zlína pod vedením plukovníka Josefa Krauseho, předseda České obce legionářské v Olomouci plukovník Dr. Milan Žuffa-Kunčo i členové olomoucké a přerovské odbočky ČOL.

Pamětní deska na dřevohostickém pomníku padlých nám připomíná osobnost kapitána Josefa Logaje (1887–1922), jenž v Itálii s obrovským úsilím za podpory profesora T. G. Masaryka, dr. Edvarda Beneše a generála Milana Rastislava Štefánika organizoval naše legie na italském území, které se pak o síle 20 tisíc mužů zapojily do bojů za

naše národní osvobození. Kapitán Josef Logaj se sice dožil vzniku naší republiky, ale na následky svého zranění umírá 27. listopadu 1922 ve svých 35 letech. Jeho pamětní deska připomíná i hrdinství jeho manželky Heleny i syna Břetislava, kteří se za 2. světové války zapojili do boje proti fašistické okupaci naší vlasti.

Velmi důstojná slavnost byla ukončena státními hymnami České a Slovenské republiky a čestnou salvou Klubu vojenské historie – hraničářského pluku 19, jehož členové přijeli ze Zlína a z Brna.

*Mgr. Zdeněk Smiřický,
Vlastivědný spolek
Žerotín Dřevohostice*

Ke slavnostnímu znovuožhalení pamětní desky kapitána Josefa Logaje v Turovicích

„Den válečných veteránů“ – 11. 11. 2018

Na „Den válečných veteránů“ – v neděli 11. listopadu 2018 – se na návsi v Turovicích před rodným domem kapitána Josefa Logaje za účasti představitelů obce Turovice a městyse Dřevohostice a mnoha občanů z Turovic a okolí uskutečnilo slavnostní znovuožhalení pamětní desky této mimořádné osobnosti našeho prvního zahraničního odboje. Ke zdárnému průběhu přispěl i místopředseda Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice – pan František Kužel dokumentárními fotografiemi pro výstavku, které jsme od rodiny kpt. Logaje získali.

K navázání kontaktů s rodinou kapitána Logaje, po níž jsem pátral po mnoho let, pomohla náhoda. Už dříve mě zaujal rozhlasový pořad skvělého redaktora a publicisty Stanislava Motla „Stopy, fakta, tajemství“. V jednom takovémto pořadu o odboji naší mladé generace za 2. světové války padlo jméno Břetislava Logaje, syna organizátora italských legií – našeho Josefa Logaje.

Na základě názvu publikace Břetislava Logaje „Kdyby šlo zapomenout“ o hrůzách jeho věznění po jeho zatčení gestapem, jenž v pořadu zazněl, jsem se snažil publikaci získat. Věděl jsem, že ji vydala Městská část Praha 21 – Újezd nad Lesy. Zde ale o ničem nevěděli, tak jsem poprosil o pomoc tamní městskou knihovnu. Tam jsem

také neuspěl. Nezbyvalo než poprosit o pomoc tamní paní kronikářku. K mému překvapení se mi asi po deseti dnech ozvala Ing. Zuzana Voříšková, vnučka legionáře kpt. Logaje, vedoucí živnostenského odboru, Městská část, Praha 21. Díky tomu jsme pak navázali kontakt i s jejím bratrem Břetislavem i celou další rodinou v obci Kámen na Děčínsku. Pan Břetislav Logaj, který nás v březnu 2018 i s manželkou navštívil, nám pak poskytl některé důležité doklady a dokumentární fotografie, jimiž byla pak obohacena výstavka na turovické návsi.

K prvnímu slavnostnímu odhalení pamětní desky došlo na rodném domě kpt. Logaje – č. 24 – za mimořádné účasti legionářů, sokolů a veřejnosti dne 9. června 1924.

Na základě podnětu odbojáře Františka Bartoně z Domaželic, synovce legionáře, jsem se zabýval osobností kpt. Logaje již v roce 1988 a první medailon o něm jsem publikoval v dřevohostickém zpravodaji již v roce 1992 a další o něco později v Novém Přerovsku, v Týdeníku Kroměřížska a j.

A tak jsem před třemi lety poprosil člena turovické obecní rady – Ing. Radka Tomčíka, zda bych mohl vidět, v jakém stavu je původní pamětní deska kpt. Logaje – uložená na tamním obecním úřadě. Probíral jsem s ním tehdy možnost odhalení pamětní desky, vetknuté do kamene, který by byl zapuštěn do trávníku před rodným domem legionáře. Vzhledem k tomu, že můj projekt Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice na získání finančních prostředků se měl výhradně vztahovat na Dřevohostice, tak jsem se této myšlenky musel vzdát.

Proto jsme s radostí uvítali nadšení a obětavost, s níž se ujal znovuodhalení pamětní desky mladík – pan Robert Chabroň z Turovic, jenž celou tuto záležitost realizoval svou velkou pílí a na své vlastní náklady a celou akci dotáhnul za pomoci tamní obce do zdárného konce.

Patří mu náš obdiv a velké poděkování, že tak splnil i přání svého dědečka, váženého občana obce Turovice a obětavého člena tamního hasičského sboru, pana Jaroslava Oravy, jenž před mnoha lety dům č. 24 od rodiny Logajovy koupil a žil zde se svou rodinou. I jemu patří naše vzpomínka.

Ještě jednou Robertovi děkujeme!

Mgr. Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín, Dřevohostice

Vinobraní na zámku 10. 11. 2018

Pánský pěvecký soubor Fčelka

16. 11. 2018

Mikuláš v Dřevohosticích 5. 12. 2018

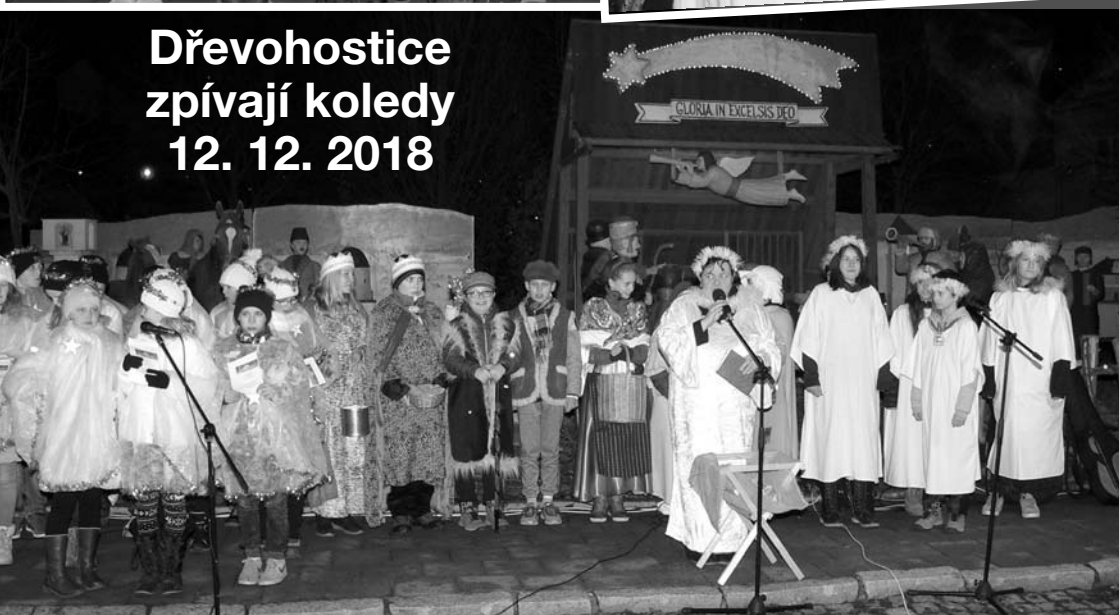

**Vánoční výstava
na zámku
8. 12. 2018**

**Dřevohostice
zpívají koledy
12. 12. 2018**

Vánoční koncert Moravské Veselky 16. 12. 2018

Betlémské světlo v Dřevohosticích

Letošní heslo skautů zní „Mír potřebuje rozmanitost – společně pro tolerantní společnost“ a odkazuje na klíčovou myšlenku zakladatele skautingu lorda Roberta Baden-Powella. Betlémské světlo v tomto může pomoci jako jeden ze symbolů míru a porozumění mezi národy.

V roce 2018 probíhá třicátá cesta skautů s Betlémským světlem. Proto se neuskutečnilo předávání světla ve Vídni, ale v Linci, kde celá novodobá tradice

začala. Českou výpravu do linecké katedrály Neposkvrněného Početí Panny Marie v sobotu 15. prosince 2018 vedli skauti z Českých Budějovic a z Plzně. Pomocí skautských kurýrů bylo pak Betlémské světlo v neděli 16. 12. 2018 rozvezeno po celé České republice.

Do Dřevohostic se Betlémské světlo dostalo již ten den díky panu Jiřímu Zbíralovi a rozzářilo naši sokolovnu při Vánočním koncertu Moravské Veselky. Tradiční rozdávání Betlémského světla se opět uskutečnilo na Štědrý den na Náměstí u betléma. Vánoční atmosféru naladil svými koledami pánský pěvecký sbor Fčelka a Vánoce mohly začít.

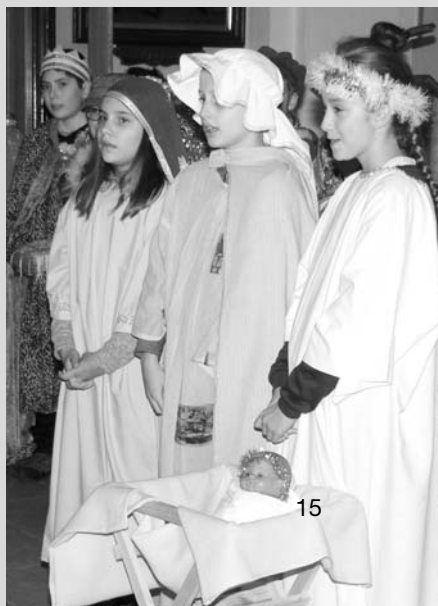
Michaela Roubalíková

Jak to bylo... v kostele

Klasik barokní hudby kdysi prohlásil, že jeho skladby zní nejlépe v chrámu Páně. S tímto druhem provedení jsem neměl nejmenší zkušenost, nicméně po návštěvě našeho kostela sv. Havla 30. prosince, kde vystoupily děti ZŠ Dřevohostice a pěvecký sbor Parsong z nedaleké obce Paršovice, musím s tvrzením J. S. Bacha stoprocentně souhlasit.

Po přivítání otcem Arturem a úvodním slovu paní Evy Luljakové předvedli názorně všem přítomným divákům – a že jich byl plný kostelíček – děvčata a chlapci z místní školy, jak to vlastně bylo v Betlémě kolem roku 0 n. l. Nádherné verše, jejichž autorkou je dlouholetá ředitelka školy, Nataša Kučerová, proložily známé koledy pátáckého andělského sboru za doprovodu varhan paní učitelky Markéty Pechálové.

Stál jsem vzadu těsně vedle kroupky a po odchodu školních „předskokanů“ jsem očekával zleva i zprava příchod žen a mužů ze zmíněného Parsongu. Vtom se však jejich hlasy ozvaly přímo poblíž mne. Zpěváci důstojným pochodem s lucerničkami v ruce zpívající píseň Pozdraveno budiž světlo dokráčeli před oltář. Tam již byla připravena komorní kapela mladých muzikantů, která jim po celou dobu koncertu byla intonační oporou. Nu, a pak už to šlo ráz naráž: Narodil se Kristus Pán, zajímavá harmonizace Hallelujah od Leonarda Cohena, Přišlo jsi k nám Jezulátko, Cum decore, nádherná gospelová píseň Bubeníček, vánoční skladba Adama Michny z Otradovic, Tichá noc, Veselé vánoční hody, Anděle Boží, Štěstí, zdraví..., Händelova Benedicat vobis. Protože všichni přítomní tleskali, tleskali a nechtěli odejít, přidal tento skvělý amatérský soubor ještě nádherný tradicionál Bim, bam, proslavený skupinou Spirituál kvintet.

Celý koncert byl řízen nesmlouvavou, ale vlídnou taktovkou sbormistra pana Vladislava Cee, průvodního slova se skvěle zhostila paní Miluše Gadasová. Pan starosta účinkujícím srdečně poděkoval, pochválil pedagogické úspěchy paní ředitelky i učitelky a předal jim květiny, rovněž i panu sbormistrovi, sladkou pozornost věnoval hostitel.

Když jsem viděl nadšené tváře ostatních posluchačů, byl jsem náležitě pyšný, že mezi členy sboru vidím i své kolegyně, učitelky naší základní školy paní Matějčkovou, Zajícovou a Luljakovou. Díky vám, přátelé, za nevsední a sváteční zážitek.

Nadšený posluchač a divák
Jarda Dopita

Silvestrovská vycházka

Ani jsme se nenadáli a rok je zase za námi a před námi silvestr. Pro hasiče je samozřejmostí – letos už pojeďenácté – opět přichystat občerstvení a příjemnou atmosféru na obecní chatě v lese. I když neděle před ním celá propršela, na silvestra zasvítlo sluníčko a zabláčené cestičky nebránily nikomu, aby se vydal z různých stran k obecní chatě v dřevohostickém lese. Jsme velice rádi, že se silvestrovská vycházka stala tradicí, první návštěvníci se objevili již kolem půl desáté a do třetí hodiny odpolední se u chaty vystřídalo opět několik set lidí. Tradiční zabíjačka, guláš, svařák, dobrá nálada, pohoda a radost nechyběly.

Děkujeme za spolupráci Mysliveckému sdružení Kamenice a všem přejeme do nového roku 2019 hlavně hodně zdraví, síly, pohody, radosti, štěstí a lásky.

členové SDH Dřevohostice

A máme za sebou další úspěšnou premiéru

V letošní divadelní sezoně ochotníci nastudovali francouzskou komedii *Miláček Célimare*. Děj se sice odehrává před sto lety v Paříži, ale téma je výrazně nadčasové. Nevěra provází lidstvo od věkyvěků a stává se hlavním tématem i v této hře. Zralý záletník Célimare se rozhodne ve svých sedmačtyřiceti letech oženit s mladinkou, teprve osmnáctiletou Emou a dohání jej jeho hříchy v podobě manželů bývalých milenek. Célimare totiž zastával názor, že o manžely svých milenek musí pečovat a vě-

novat jim náležitou pozornost, aby co nejlépe zakryl nevěru jejich žen, ale nepočítal s tím, že oba manželé budou vyžadovat jeho přízeň i poté, co již nevěra skončila. A proto se pan Bocardon i pan Vernouillet stále Célimarovi pletou do života, navštěvují jej a omezují jeho vztah s mladou ženou a nejsou jaksi schopni pochopit, že po Célimarově svatbě již nic nemůže být jako dříve. Aby unikl jejich přízni, odstěhuje se Célimar s Emou a jejich rodiči na venkov, ale i tam jej jeho přátelé najdou. Nakonec vymyslí chytrou lest, aby se jich zbavil. A jakou? Neřeknu. Ti, co se byli v sobotu 19. a v neděli 20. ledna 2019 v sokolovně podívat, vědí. A určitě mi dají za pravdu, že se celé představení všem hercům oba dva dny výborně povedlo a my diváci jsme měli možnost smíchem zase si trochu pro-

dloužit život. A ti, kteří přijít nemohli, mají možnost podívat se na derniéru, která se bude konat v sokolovně v sobotu 30. března 2019. Letní představení na zámku je také v plánu.

Role hercům letos obzvláště sedly. Představiteli hlavní role Pavlu Roubalíkovi bude letos právě tolik let, kolik je Célimarovi, proto vůbec neměl problém se do postavy vtělit. Liduška Fuksová si krásně užila naivní Emu a věřím, že nikdo z diváků nepochyboval o tom, že by jí mohlo být více než osmnáct. Magda Janovská a Jarda Zatloukal přesvědčivě zahráli starostlivé rodiče mladinké Emy, kterým záleží jen na dobru své dcery, a proto jsou schopni zavřít oko nad ledasjakou avantýrou jejich zetě. Role podváděných manželů excelentně ztvárnili Marek Jakubec a František Seidl a ukázali nám divákům, jak některé věci prostě nevidíme, když je vidět nechceme.

Velké poděkování patří paní režisérce Alence Lapáčkové za to, že celou tuhle skvělou bandu dokázala ukočírovat a dovést k úspěšnému představení. Dále pak poděkování patří tvůrcům scény – Stanislavu Čížkovi, Pavlu Roubalíkovi a Tondovi Fuksovi, kteří po své práci na jevišti strávili spoustu dlouhých večerů, aby všechno vypadalo tak krásně, jak vypadalo. To samozřejmě není všechno, lidí, kteří nejsou vidět, ale bez nich by to nešlo, je celá řada, jako třeba nápovědy, kostyméři, osvětlovači, tvůrci plakátů, prodej vstupenek atd. Těm samozřejmě poděkování patří také. Divadlo není o jednotlivci, ale o kolektivu. A u nás v Dřevohosticích je to skvělý kolektiv, který umí báječně spolupracovat. Proto mě vůbec nepřekvapuje, že výsledek byl prostě skvělý. Ale možná na tom mají svůj podíl i zapálené svíčky u Panenky Marie za kostelem, je to dlouhodobá pojistka paní režisérky. Podpora shora se vždycky hodí.

Michaela Roubalíková

Dřevohostičtí senioři se nenudí

Senioři na šnečí farmě

Klub seniorů v říjnu navštívil šnečí farmu v Nahošovicích. Mezi seniory byl o tuto exkurzi velký zájem. Přivítal nás chovatel šneků pan Vlastimil Čevela a seznámil s jejich prací. Tato firma se zabývá řízeným chovem a zpracováváním severoafrického šneka *Helix Aspersa Maxima*. Nabídl nám ochutnávku jejich výrobků. Většina seniorů neměla odvahu šnečí speciality ochutnat. Nikdo z nás nemá zkušenost s požíváním šneků. Pro ty, kteří se odhodlali ochutnat, to byl chuťový zážitek. V doprovodu pana Čevely jsme si se zájmem prohlédli celé zařízení na zpracovávání šneků. Pak následovala na zahradě prohlídka šnečích výběhů. Všechno jsme se zájmem prohlíželi a na naše dotazy nám pan Čevela ochotně odpovídal. Chov šneků je velice zajímavý a pro nás nezvyklý. Při prohlídce šnečích výběhů se spustilo za-

vlažovací zařízení, které kropí šneky. To bylo překvapení! Voda začala stříkat i na nás. Se smíchem jsme všichni odběhli a zapomněli, že máme různé zdravotní problémy. Pokropením a osvěžením to byl hezký konec prohlídky šnečí farmy v Nahošovicích.

Šipkový turnaj

Turnaje v šípkách se senioři zúčastňují každý rok. Pořádá ho Centrum Dominika Kokory, pracoviště Dřevohostice (Domov Adam).

Pátek 9. listopadu 2018 byl den „D“. Zúčastnilo se šest družstev. Z našeho klubu seniorů byla dvě družstva. Turnaj proběhl v srdečné a veselé atmosféře. Všichni se příjemně bavili a snažili se co nejlépe trefit do terče. Centrum připravilo bohaté občerstvení. Šipkový turnaj byl ukončen vyhlášením vítězů a předáním cen. Nám se podařilo umístit na 2. a 4. místě. Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se příjemného sportovního dopoledne.

Adventní čas

V předvánočním čase bývá na dřevohostickém zámku vánoční prodejní výstava. Členky klubu seniorů zdobí vánoční stromky, které jsou hezkou dekorací výstavy.

Na letošní výstavě zajistili občerstvení opět senioři. Při hojné návštěvě bufetu se měli co otáčet. Profesionálně to zvládla obsluha ve složení manželů Foukalových s paní Zdenou Nucovou. Výstavy se zúčastnila spousta vystavovatelů. Klub seniorů měl také svůj stánek, který byl hojně navštěvován. Stánek klubu seniorů zajišťuje naše předsedkyně paní Skříčková. Náš klub se prezentuje také na adventních koncertech pořádaných v obci Lipová. Vánoční výstavy spolu s kulturním vystoupením jsou zpestřením předvánočního shonu.

K adventnímu času patří i každoroční setkání v našem klubu s představiteli městyse Dřevohostice. Jsme rádi, že přijmou naše pozvání. Setkání bývá v příjemné atmosféře, nechybí ani malé občerstvení, o které se postarají členové klubu seniorů.

za klub seniorů Božena Pokusová

Počasí v roce 2018

V prvních dnech roku 2019 zaplavila internet spousta informací o mimořádném počasí uplynulého roku – sucho, výrazné oteplování, katastrofické výhledy do budoucnosti. Nemusíme to vše brát doslova a raději si připomeňme, jak se loňské počasí „chovalo“ u nás v Dřevohosticích.

Leden, stejně jako dalších devět měsíců z dvanácti roku 2018, byl nadprůměrně teplý, jen dvakrát klesla denní teplota pod bod mrazu. Srážek bylo sice málo, ale voda zůstala v půdě, protože nebyla zmrzlá.

Únor začal ve znamení dešťů, celkově však byl o hodně mrazivější než leden. Sněhová pokrývka vydržela většinu měsíce – 24 dnů, poslední únorový den klesly teploty na -13 °C. Milovníci zimy, ti si lebedili.

Březen patřil k těm dvěma loňským měsícům s nižší průměrnou teplotou než obvykle. 1. března mrzlo, až praštělo, teploměr ukazoval nejnižší teplotu roku 2018 a to -14,5 °C. Srážek bylo málo, zima se držela až do konce března.

Duben se stal rekordně teplým měsícem, dokonce nejteplejším za posledních 33 roků měření s průměrnou teplotou 14,9 °C a 6 letními dny (nad 25°C). Sucho však pokračovalo, naše Moštěnka se ocitla na polovičním průtoku vody.

Květen proběhl ve znamení rekordně vysokých teplot – 3. května 28 °C a poslední květnový den dokonce 30 °C. Od poloviny května přišly silnější deště a občasné bouřky. Bylo načase, neboť Moštěnka už hlásila stav sucho.

Červen přinesl zpočátku vysoké teploty – až 32 °C, ale i teplotní šok – 22. června jen 18 °C. Do konce června se mírně ochladilo, ale dešťové srážky byly minimální.

Červenec zůstal teplotně nadprůměrný, zvyšovala se však hrozba sucha. Naše dechovky v závěru měsíce déšť sice „přitáhly“, ale i tak protékalo Moštěnkou jen 5 % normálu.

Srpen, nejteplejší měsíc roku 2018, se průměrnou teplotou 22,9 °C zařadil po letech 1992 a 2005 na 3. místo. Tropické dny střídaly tropické noci, pokud pršelo, tak to na druhý den nebylo znát.

Září patřilo k největším extrémům loňského roku. Konečně zapršelo, ale za jakou cenu! Přívalové srážky 1. září večer mají v živé paměti obyvatelé Dolní ulice a okolí cukrováru, ale i na Lapači, kde voda a bláto způsobily značné škody. Vždyť za pouhou hodinu spadlo 48 mm srážek, za den 89,1 mm, což bylo toho dne nejvíce v celé ČR. Ale i přes tuto mimořádnou událost byl stav vody v Moštěnce za 6 dnů opět sucho.

Říjen sice začal ochlazováním, ale pak se znovu v závěru měsíce oteplilo. Teploty okolo 18 °C bývají koncem října většinou neobvyklé.

Listopad udržel teplý ráz počasí, teploty kolísaly od nadprůměrně vysokých až po velmi chladné hodnoty. Za celý listopad však napršelo jen 6,6 mm srážek.

Prosinec teplotně „nezklamal“, bylo velmi teplo, tak jako většinu měsíců roku 2018. Vánoce opět bez sněhu, onu ladovskou zimu už známe jen z obrázků či pohlednic. Na Mikuláše klesla teplota na -5,3 °C, jediná změřitelná výška sněhu 11. prosince dosahovala pouze 1 cm.

Takže pro pořádek něco málo statistiky roku 2018:

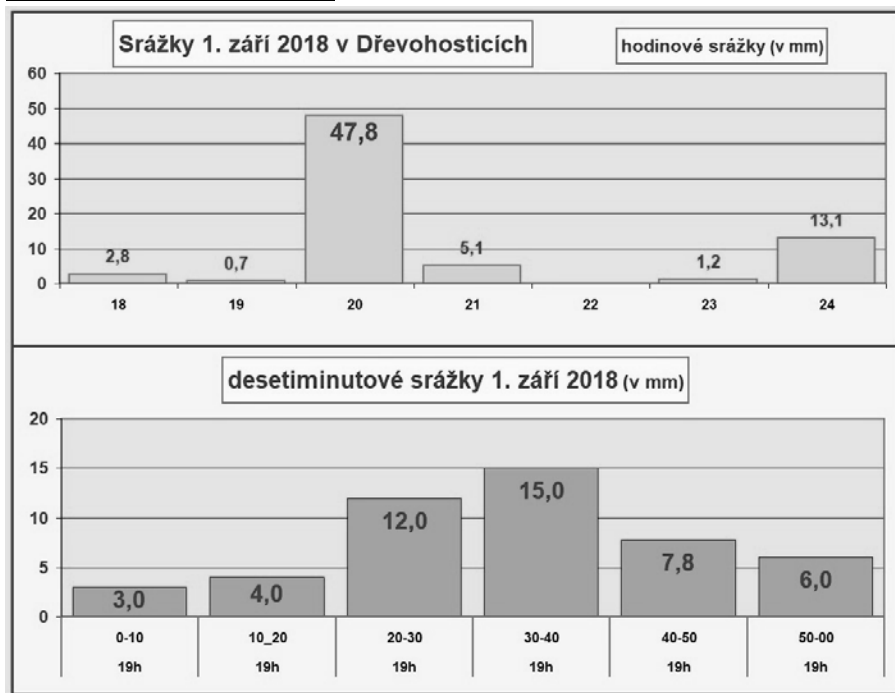
- celoroční průměrná teplota : 11,4 °C (nejtepleji od roku 1986)
- maximální teplota: 34,1 °C (9. srpna)
- minimální teplota: -14,5 °C (1. března)
- celoroční množství srážek: 454,6 mm (2. nejsušší rok od roku 1969)
- nejvyšší denní srážky: 89,1 mm (1. září)

Díky panu Františku Kuželovi za zajímavé grafy.

Hana Sedlářová, kronikářka městyse

Moštěnka 1. až 6. září 2018

Hola, hola, školička nás volá...

Prázdniny utekly jako voda a nejen děti se těšily na nová dobrodružství, která zažijí v naší školičce. Po prázdninách na nás ve školce čekalo velké překvapení... Nové hřiště! Na zahradě je umístěno mnoho nových prvků z kvalitního dřeva, na kterých se vyřádí „veloš“ i naše nejmenší Žabičky. Děti se mohly těšit na nové skluzavky, hravé lavičky v podobě auta nebo vláčku a různé šplhací sestavy, které rozvíjí rovnováhu a obratnost dětí.

Kromě nového hřiště na děti čekala spousta zábavných akcí a vystoupení, které

vám ve zkratce přiblížím. V září nás navštívila léty prověřená paní Míša s loutkovým představením „Zazvonil zvonec a je tady pohádka“. Jednalo se o dvě veselé pohádky, ve kterých účinkovaly i děti a staly se tak součástí celého představení. V tomto měsíci se uskutečnily i oslavy 650 let našeho městyse. V dopoledních hodinách byly dveře naší školky otevřené i široké veřejnosti. Návštěvníci si mohli prohlédnout, jak se školka změnila i zevnitř. Odpoledne jsme se přemístili na zámek, kde děti z Berušek společně se svými učitelkami Janou Zátorskou a Simonou Foukalovou ukáza-

ly své folklorní vystoupení, které jste mohli vidět i na „Věnečku pro maminku“.

Tak jako každý rok i letos proběhla ve školce logopedická intervence pod vedením paní PaedDr.et.Bc. Evy Strykové. Na základě jejích výsledků byla některým dětem doporučena logopedická prevence, kterou provádí paní učitelky Simona Foukalová a Jana Zátorská.

V měsíci říjnu jsme se mohli těšit na další, ale zdaleka jiné loutkové představení „Pták Ohnivák a liška Ryška“ v podání „vypravěče pohádek“, který všem dětem vykouzlí na tváři smích. Úsměvy rozdávaly i děti z Berušek, které přivítaly nové občánky na dřevohostickém zámku. Pásmem písní a básní potěšily všechny přítomné. Na začátku prosince si přišel Mikuláš ověřit, zda byly všechny děti hodné. Jelikož s ním nepřišel čert, usoudili jsme, že byly. A tak si každé dítě odneslo balíček s dobrotami. Po nadílce jsme vstoupili na závěrečnou dráhu zkoušek na vánoční besídku, která se uskutečnila 10. 12., tehdy jsme po odpoledním odpočinku všichni společně vyrazili do místní sokolovny. Děti nedočkavě čekaly, až svým rodičům, ale i babičkám a dědečkům předvedou své vystoupení, které bylo ve folklorním duchu. Malí koledníci vše zvládli na jedničku a za svou šikovnost a odvahu právem sklídili potlesk a ve školce je čekala odměna. Tou odměnou byla nejen pochvala a sladkost, ale i show opic a psů. Děti zhlédly tančící opičky, které umí i kotouly, a dokonce i hrát na kytaru. Pudlíci jim ukázali, jak ská-

čou přes překážky a chodí po předních tlapkách. Nakonec si děti mohly prohlédnout obrovskou kraju a ti odvážliví si ji i pohladili. Všichni byli z této „šou“ nadšení a už se těší na další zajímavé akce, které plánuje a zařizuje naše paní ředitelka. Tímto bych chtěla poděkovat nejen jí, ale i celému personálu mateřské školy za skvělou spolupráci a příjemnou atmosféru. Myslím si, že i to je to, co činí „naše“ děti spokojené.

Za celý kolektiv mateřské školy vám do nového roku 2019 přeji vše nejlepší, pohodu a úsměv na tváři a ať se vám vše vydaří. Ne nadarmo se říká „s úsměvem jde všechno lépe“.

Za MŠ Prámínek Petra Jančíková, učitelka

Ze základní školy

Kapela Asi Děčka zahrála na školním plese

Ti z vás, kteří se zúčastnili listopadového Podzimního plesu, měli možnost nejen zhlédnout taneční vystoupení, dobře se najíst a vyhrát v tombole, ale také si zpříjemnit večer poslechem kapely „Asi Děčka“. Za kapelu hovoří její pianista:

Jsem pianista skupiny Asi Děčka a zhruba před měsícem nás oslovili s tím, že bychom mohli zahrát na školním plese. Neváhali jsme ani minutku a nabídku přijali. Ani jsme si v tu chvíli neuvědomili, co nás všechno čeká a co budeme muset zvládnout. A už tu byl první problém! Naše dosavadní zpěvačka nechtěla zpívat, a proto jsme oslovili kamarádku Míšu Špundovou, absolventku ZUŠ ve zpěvu.

Naše zkoušky probíhaly v nové hudebně, dřívějším kabinetu 1. stupně. Za hudebnu velice děkujeme vedení školy. Naše díky patří také pedagogům, kteří nás uvolnili z výuky, abychom mohli zkoušet. Když jsme začali zkoušet a dávat dohromady repertoár, zjistili jsme, že to není vůbec lehké. Během měsíce prošel významnými úpravami. Když nadešel poslední týden a dali jsme si 2 zkoušky na zámku, bylo to najednou tady. Ovšem v den vystoupení nebyl na trému čas. Nachystali jsme si aparát, provedli zvukovou zkoušku a mohli jsme jít na to!

Lidé do sálu stále přicházeli a už před půl osmou byl sál skoro plný, ještě poslední instrukce, pár vtípků a začínáme. S dobrou náladou jsme se dali do toho. Když Dominik Frélich (kytarista) zahrál první akord, všem nám bylo jasné, že dneska je náš čas. Po první skladbě měla proslov paní ředitelka a krásně nás uvedla. Pak už se to

jen hrnulo... druhá písnička, třetí, čtvrtá, pátá a s ní výzva pro absolventy tanečních ukázat, co v nich je, ovšem zklamali. Ale jak se říká, show must go on, a tak valčík zazněl i bez tance. Pak jsme si ještě v plné sestavě dali šestou písničku a po ní se rozloučili s kytaristou Domčou. Celé vystoupení zakončily dvě balady s klavírem. Pro nás to byla velká šance a všichni, kteří nám během příprav pomáhali, si zaslouží poděkování. Ovšem naše největší díky patří paní učitelce Janě Vyhňákové, která nám naše účinkování na plesu navrhla.

Za kapelu Asi Děčka Vladimír Valenta

Podzimní ples 8. a 9. třídy

Na listopadovém podzimním plesu měli možnost předvést se také účastníci tanečního kurzu, žáci osmého a devátého ročníku naší školy. Za všechny hovoří Vladimír Valenta a Filip Pírek:

Ještě před sedmou hodinou večerní jsme se sešli před zámkem. Všichni jsme byli krásně nastrojeni a zase jednou jsme vypadali jako kultivovaní lidé. Když jsme přišli ke vstupu, seděly tam dámy, které nás mile přivítaly, daly nám šatnu a usadily nás opodál. Nějakou dobu jsme měli osobní volno a poté jsme se přemístili do sálu, kde probíhalo vystoupení kapely Asi Děčka. Jakmile lidé uslyšeli živou muziku, nahrnuli se do sálu s námi. Vystoupení se povedlo. Když

skončila poslední skladba, šli jsme se seřadit do přísálí. Jakmile nás naše paní učitelka Číhalová uvedla, šli jsme na to! První tanec byla polonéza. Po tanci nás potlesk neminul. Nastala pro nás hodinová pauza. Někteří tančili a jiní ji zase trávili v poklidu. Když jsme se po ní sešli znovu, sál byl ještě plnější. Ovšem při třetím vystoupení jsme museli vystoupit ještě jednou, protože nás obecenstvo tolik chtělo vidět, div nám ne-

trhalo ruce a nohy. Na chvíli jsme si připadali jako stars.

Ples hodnotíme velice kladně a taneční kurz taky. V budoucnu bychom uvítali další takové akce. Tak zase někdy na shledanou.

Za tanečnický Vladimír Valenta a Filip Pírek

Vánoce u nás ve škole

Také milujete Vánoce? Já ano! Od dob, kdy jsem byla malé dítě a těšila se na dárečky, které mi Ježíšek každoročně nechával pod stromčkem, uplynulo sice už mnoho let, přesto pro mě doba vánoční představuje jedno z nejšťastnějších a nejpříjemnějších období. Dárky, které dostávám, už mi sice zdaleka nedělají takovou radost

jako kdysi, když člověk nemohl samou nedočkavostí dospát a kapra hlítal, jako kdyby 14 dní nejedl, jen aby už mohl nahlédnout pod zelené, vonící větve ozdobené jedličky, ale o to větší potěšení mi činí čas, který mohu strávit v příjemné atmosféře s rodinou a přáteli.

A tuto příjemnou předvánoční atmosféru nepostrádám ani v mé práci, v místní škole. První impulzy blížících se Vánoc pociťuji již v době adventní, kdy s žáky usilovně pracujeme na výrobcích na jarmark. Když už jsem zmínila tento vánoční trh, nedá mi opomenout říct vám, že se, stejně jako v předešlých letech, i tentokrát velmi povedl a nejen díky usilovné práci našich svěřenců, vašich dětí, ale také díky vám, kteří jste nelenili pustit nějakou tu korunkku, byl úspěšný a přinesl nemalý obnos do třídních fondů. Tento jarmark byl navíc obohacen o krásné kulturní vystoupení pod vedením naší paní ředitelky a o hudební vložku reprezentovanou paní učitelkou Pechálovou a jejími svěřenci. Navíc, pokud jste navštívili školní bufet, mohli jste dostat letošní specialitu – studenou kávu.

Vraťme se ale v čase o kousek zpět, tedy ke dni, kdy se nejen ty zlobivé, ale i hodné děti neodvažují vystřčit nos zpod příkrývky, jelikož by je mohl odnést čert. Tento zvyk, ač se někomu může zdát příliš krutý, také patří k době předvánoční a čert se svými nebeskými pomocníky pravidelně navštěvuje i naši školu, a to vždy v podání

žáků devátých ročníků, kteří se, letos obzvláště, pokoušejí usnadnit práci rodičům i učitelům a přispět k nápravě v chování dětí. Jak se jim práce povedla, musíte posoudit sami, nicméně kostýmy si připravili opravdu věrohodné.

Také naše vedení se snaží předvánoční dobu neposedným žákům příjemnit, a proto s nejlepším vědomím a svědomím objednává každý rok nějaké kulturní představení. Tentokrát k nám přijela skupina Réva, aby dětem připomenula různé koledy a vánoční zvyky. A protože právě zpívání koled neodmyslitelně patří k neopomenutelným vánočním zvykům, zúčastňuje se naše škola každoročně akce s názvem „Zpíváme koledy“, aby procvičila své hlasivky a předvedla divákům, jaké hudební talenty ve škole máme. Nejen svými hlasy však přispívá škola k místní kultuře. Hned v novém roce se skupina dobrovolníků pod vedením naší paní ředitelky vydá skrze vesnici, aby od vás, štedrých přispěvatelů, vybrala obnos, jenž pomůže potřebným.

Závěrem bych ráda poděkovala všem učitelům, žákům, rodičům i přátelům školy, kteří se podílejí na předvánoční a vánoční atmosféře, která je pro mne každý rok neopakovatelným zážitkem.

Jana Číhalová

Kam dál na školu?

I v letošním školním roce se s vycházejícími žáky naší školy účastníme akcí spojených s volbou dalšího studia a povolání. V listopadu jsme navštívili prezentaci středních škol Scholaris 2018, která se konala na Gymnáziu Jana Blahoslava a Střední pedagogické škole v Přerově a také jsme se byli podívat na dni otevřených dveří Střední školy gastronomie a služeb (Přerov). Dne 6. prosince 2018 jsme se zúčastnili besedy na úřadu práce v Přerově, kde se žáci aktivně zapojili do zajímavého povídání o různých možnostech a uplatnění v budoucím zaměstnání.

Krmíme ptáčky

„Bude zima, bude mráz, kam se ptáčku, kam schováš?“ Vzpomínáte, že jste se tuto písničku ve škole učili? Dnešní děti si ji rovněž zpívají a také ptáčkům pomáhají. Ale ne každá pomoc, byť dobře míněná, je vždy užitečná. Proto jsme se čtvrtáky navštívili odborníky v Ornitologické stanici v Přerově, abychom se dověděli, jak na to. Paní lektorka nám ukázala různé druhy krmítek a vysvětlila, která jsou pro ptáčky vhodná a která ne. Dověděli jsme se, jací ptáčci v zimě krmítka navštěvují a jaká potrava jim svědčí. Hned jsme také všechna krmítka naplnili. Protože byla venku zima, rádi jsme se přemístili dovnitř. V klubovně jsme si prohlédli obrazy ptáčků. Poznali jsme vrabce a sýkorky, ale dověděli jsme se, že krmítka navštěvuje také pěnkava, zvonek, hýl, strakapoud a další. A co ptáci rádi zobou? Nejraději mají slunečnicová semínka, ořechy, lůj. Můžeme však podávat také ovesné vločky, jáhly, proso, případně semena a plody, které jsme si v létě a na podzim nasbírali v přírodě (jeřabiny, hložíčky, bezinky, šípky, jitrocel, bodláky, trávy). Nejlepší je však vhodné rostliny pěstovat přímo v naší zahradě. Ptáčkům tak nabídneme ptačí restauraci a máme to bez práce. Sami jsme si v ornitologické stanici stačili vyrobit ještě semínkové zvonečky. Ty jsme hned po našem návratu rozmístili ve školní zahradě. Teď už jen z okna třídy ptáčky pozorujeme. Zatím se objevily sýkorky, ale zima ještě nekončí. Pokud si pořídíte krmítka jako my, přejeme vám, aby je ptáčci našli a rádi navštěvovali.

JZ a čtvrtáci

Sportovní úspěchy

Chválíme naše atletické naděje, které se výrazně zapsaly do výsledkové listiny Všechnovické laťky. 27. ročníku této populární soutěže ve skoku vysokém se zúčastnilo 17 žáků naší školy. Mezi nejúspěšnější patřily mladší dívky: Kristýna Ondroušková, která obsadila výkonem 130 cm 1. místo, Adéla Kubálková stejným výkonem 2. místo. Mezi mladšími žáky obsadil Ondřej Tšpon 4. místo výkonem 135 cm. Za úspěšnou reprezentaci považujeme také 5. místo Adriana Tureckého, Lucie Nedělové a Filipa Pírka. Všem blahopřejeme a přejeme i nadále úspěšné zdolávání laťky.

Mgr. Růžena Jakubálová

Ať je teplo nebo zima, v družině je stále prima

1. oddělení – šikovné Berušky
2. oddělení – pilné Včeličky
3. oddělení – čiperné Žabičky

Na začátku září proběhlo na školním hřišti seznamovací odpoledne s novými prvňáčky. V říjnu se na kopci za školou konal „Dračí slet“. Výročí vzniku ČSR jsme si připomněli skládáním obrázků v národních barvách. Na konci října jsme se pustili do tvoření podzimních skřítků z přírodnin. V listopadu se konala hudební soutěž „Slavíček“. V polovině měsíce listopadu nás navštívila paní Denisa Zdráhalová a školní družina se proměnila v kadeřnický salón. V prosinci jsme navštívili vánoční salon v Přerově, zavítal k nám Mikuláš se svou družinou a v tělocvičně proběhlo „Čertí rejdní“. S prací policie nás seznámil pan Oldřich Zmeskal. Před Vánocemi s námi maloval obrázky kreslíř Lubomír Dostál. Od září pravidelně navštěvujeme obecní knihovnu v Dřevohosticích.

vychovatelka Dana Komoňová

Úspěchy žáků výtvarného kroužku

Šťastné stáří očima dětí

je název celostátní výtvarné soutěže, jejímž posláním je stmelit mezigenerační vztahy a vést žáky k úctě ke stáří. Soutěž pořádá Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Svaz měst a obcí ČR, Rada seniorů ČR již devátým rokem.

Děti z výtvarného kroužku kreslily vloni na konci školního roku většinou své babičky a dědečky, s nimiž tráví volný čas, prázdniny. Byly to obrázky plné radosti a lásky. Z každé kategorie bylo odbornou porotou vybráno pět nejhezčích prací. Garantem a předsedou poroty je akademický malíř Kristian Kodet. Autoři byli v říjnu pozváni do Prahy na slavnostní vyhodnocení a předání cen. Pro Kateřinu Vavrysovou ze 3. třídy, která namalovala svého dědečka Františka Kužela, jak pozoruje dalekohledem hvězdy, to bylo velké překvapení. Tak jsme se s Katuškou vydaly do Prahy do Emauz, do barokního refektáře kláštera Na Slovanech. Ten byl založen Karlem IV. r. 1347 a stal se střediskem vzdělanosti, umění a slovanského písemnictví.

Písní Ch. Chaplina „Směj se, když srdce bolí.“ zahájil slavnostní odpoledne zpěvák, bavič, imitátor Vladimír Hron, který celý pořad moderoval. Líbila se nám jeho věta: „Porád sme to enem my, jednou devět a podruhé devadesát.“ Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová vítězům gratulovala a předávala jim diplomy a věcné ceny. Katuška získala v této soutěži 3. místo, což je úspěch, protože do soutěže bylo posláno přes tisíc dětských prací. Kačka na Prahu nezapomene, fotografovala totiž jako profesionál.

Portét T. G. Masaryka

Výtvarnou soutěž pro děti i dospělé na počest 100. výročí založení naší republiky vyhlásila Městská knihovna Poděbrady. Některé děti portét našeho prvního prezidenta nakreslily, jiným se to zdálo dost těžké. Vanesse Kojecké z 9. tř. se dařilo, což ocenila i odborná porota, která jí udělila 1. místo. Je to úspěch, protože do soutěže byly zaslány práce z celé republiky.

Kulturní rozmanitost Evropy

Začátkem září se konala v prostorách nádvoří olomoucké radnice výstava s názvem Kulturní rozmanitost Evropy. Návštěvníci si mohli prohlédnout práce 102 žáků z 12 základních škol Olomouckého kraje. Dědictví Evropy je bohaté. Žáci zachytili motivy pražské, naše hrady a zámky, ale objevila se i „eiffelovka“. Také Kamilu Škrabalovou z 5. tř. zaujal námět ze zahraničí. Ve své práci zachytila nevšední a zvláštní stavbu kulovitého kostela Sainte-Trinité z Ženevy v popředí se známým vodotryskem, kam by se jednou ráda podívala. V soutěži obsadila 4. místo. Kateřinu Vavřysovou ze 3. tř. upoutaly krásné renesanční domy v Litomyšli, jsou památkou Unesco. S touto prací získala Katuška 2. místo. Všechny děti si pochutnaly na ovocném dortu, ale daleko větší odměnou pro ně bylo dopoledne strávené v olomoucké Pevnosti poznání. Tato historicky unikátní stavba z dob Marie Terezie sloužila jako dělostřelecký sklad, v roce 2015 se ale proměnila v interaktivní muzeum vědy Univerzity Palackého v Olomouci. Jakmile otevřete brány Pevnosti poznání, čekají tu na vás čtyři bohaté expozice a především studenti, akční animátoři. V historických uniformách nás provedli pestrými historiemi Olomouce, odhalili nám všechny zázraky spojené s 3D tiskem. Díky digitálnímu planetáriu jsme se přenesli přímo do vesmíru. Kamila se divila, kolik váží (i s batohem), ale vesmírná váha ji také moc neuklidnila, s tou by skončila jistě v nemocnici. Děvčata si slunečný den opravdu užila.

uč. Eva Luljaková

Pro dobrotu na žebrotu

V dolní části parku na náměstí v Dřevohosticích se nachází pomník věnovaný obětem první světové války. Na tento pomník byla přidána v roce 1947 bronzová deska s nápisem „OBĚTOVALI SVÉ ŽIVOTY PRO VLAST“.

Jako první oběť je tam uveden ALOIS CIGLIN št. stráž., narozen 5. 3. 1905 a zemřel ve Vratislavi 4. 5. 1944.

V únoru 2018 mne kontaktoval npor. Bc. Marek Pecha, který hledal materiály pro knihu o četnících, kteří byli zavražděni nacisty ve druhé světové válce. Já jsem znal jen pana Klementa Ciglína, bývalého zahradníka, a jeho sestru, kteří bydleli v Chaloupkách. Klement pocházel z desíti dětí, osmi dcer a dvou chlapců. Pracně jsem hledal v matrikách Dřevohostic, ale narození četníka Aloise Ciglína jsem nenašel. Když jsem náhodou našel záznam o jeho svatbě 29. listopadu 1933 v Přerově, bylo další pátrání snazší.

Štábní strážmistr Alois Ciglín se narodil v Brně v zemské porodnici 5. března 1905. Jeho matka byla Marie Dofková z Vranovic. Po válce dělal jeho otec Alois Ciglín v Dřevohosticích školníka. Alois se přihlásil k četníkům, kde působil na několika místech po celé Moravě. Naposled působil na četnické stanici Velká Bíteš. To, že byl ve službě (tak jako hodně dalších českých četníků) vstřícný k českým obyvatelům, se mu nevyplatilo. Dne 7. července 1943 přišel zaměstnanec správy silnic ve Velké Bíteši za praporčíkem Josefem Doležalem a štábním strážmistrem Aloisem Ciglínem, že do jeho kanceláře přišel podezřelý muž a vyptával se na nějaké lidi. Po tomto upozornění šli oba příslušníci SNB tohoto muže hledat. Přistihli ho v místním hostinci, kde tohoto muže zajistili a předvedli na stanici ke zjištění totožnosti. V neznámém byl zjiš-

těn Otakar Chalupa z Brna. Jeho totožnost byla telefonicky ověřena u policie Brno. Úřad prověřil a zjistil, že jmenovaný řádně pracuje v úrazové pojišťovně a má týdenní dovolenou. Protože u Chalupy našli další doklady na jiné jméno, vykonali osobní prohlídku a našli u něj nabitou pistoli a ilegální komunistické tiskoviny. Po tomto nálezu si Chalupa klekl na zem a prosil, že má malé děti. V jeho přítomnosti tiskoviny spálili v kamnech, pistoli vhodili do blízkého rybníka. Chalupa nebyl jen úředníkem pojišťovny v Brně, byl také agentem brněnského gestapa. Ihned po návratu do Brna vše nahlásil gestapu. Do Velké Bíteše přijelo pět aut gestapa a oba policisty odvezli do Kounicových

kolejí v Brně. Potom byli převezeni do Vratislavi, kde byli odsouzeni k trestu smrti a 4. května 1944 popraveni.

Po okupaci v roce 1939 Otakar Chalupa pracoval v ilegální organizaci komunistické strany. Koncem roku 1942 byl s dalšími členy této ilegální organizace komunistické strany zatčen. Při výslechu se sám nabídl ke konfidentské činnosti. Jako konfident udal spoustu lidí, jeho zásluhou bylo popraveno několik desítek lidí a nejméně 200 lidí bylo zatčeno. Po válce byl Chalupa 19. prosince 1946 odsouzen mimořádným lidovým soudem k trestu smrti. Rozsudek byl vykonán téhož dne.

Začátkem prosince za mnou přišla paní Zdenka Nucová a přinesla mi spoustu dokladů o velké rodině Ciglinů. Bylo to bohužel pozdě, protože kniha byla již vydána.

Pan nadporučík Pecha mi přivezl dva výtisky této brožury, jeden jsem daroval do místní knihovny. O Aloisi Ciglínovi se píše na straně 46 a 47.

Jako mladík jsem potkával dřevohostické občany, o kterých jsem nevěděl, že patří do velké rodiny Ciglínů. V Praze žije jeho jediný syn Ivan, je mu téměř 80 let. V celé republice žije jeden občan s příjmením „Ciglín“ a dvě občanky s příjmením „Ciglínová“, obě žijí v Praze.

František Kužel

Z městečka Dřevohostice za sportem až do Číny

Když jsem ještě za dob svých univerzitních studií v roce 2011 nastoupila do brněnského klubu dračích lodí Dragonclub Brno, netušila jsem, že díky tomuto sportu procestuji mnoho států a setkám se s různými národnostmi. Letos se mi podařilo splnit si sen každého sportovce, dostat se až na vrchol – do české reprezentace. Ale vezmu to postupně.

Počátky dračích lodí v České republice se datují rokem 1998, tedy 22 let poté, co tento sport vznikl oficiálně v Hong-Kongu v rámci neolympijských sportů. Podle tradice vznikly dračí lodě před 2000 lety ve starověké Číně při záchraně syna vysoce postaveného muže, který spadl do řeky. Dnes má tento závod před 50 milionů sportovců po celém světě.

Standardní loď je dlouhá 12,5 metrů a má místo pro 10 pádlujících nalevo a 10 pádlujících napravo. Na ocasní části stojí kormidelník a vepředu sedí na vysoké stoličce bubeník, který třímá v ruce dřevěnou paličku a udává posádce tempo pomocí koženého bubnu. V České republice jsou 3 kategorie závodů – Fun, Grand Prix a nejvyšší soutěž Český pohár. Závodní tratě Českého poháru jsou 200 m, 500 m a 2 000 m. Ovšem tu a tam se nevyhneme ani tratím, které mají 5 nebo 10 km. Pokud se v celé sezoně (duben–září) umístíme do 5. místa v celkovém pořadí, otevírá se nám cesta na mistrovství Evropy nebo mistrovství světa klubových posádek anebo se jednotlivci mohou nominovat do české reprezentace.

Za dobu mého působení v posádce Dragonclub Brno jsem měla možnost závodit ve Švýcarsku, Francii, Itálii, Německu, Maďarsku, Číně a pokud se podaří příští rok, tak i ve Španělsku za Brno a Thajsku za Českou republiku. Letošní rok nám přinesl mnoho úspěchů, účastnili jsme se mistrovství světa klubových posádek v Szegedu. Drželi jsme si pozici v polovině žebříčku (18.–21. místo). Pár týdnů na to jsme s 12 nejsilnějšími amazonkami ze všech koutů republiky reprezentovaly naši vlast na malé lodi v německém Brandenburgu a vybojovaly jsme bronz na 200 m. Hrdě jsme držely naši vlajku na bedně a vychutnávaly si pocit výhry a uznání soupeřů.

Vrcholem sezony byl Světový pohár v Číně v říjnu, kam byla Česká republika nominována a pozvání přijala. Vznikla posádka složená z 27 dračích bojovníků a bojovnic z Brna, Ostrožské Nové Vsi, Prahy, Jablonce nad Nisou, Štětí a rodačky z Dřevohostic, mě. Na startovní čáře v Chong-ingu (7000 km odsud) jsme se porovnávali s dalšími 11 nejlepšími dračími posádkami na světě – Čínou, Hong-Kongem, Taipei, Thajskem, Iránem, Kanadou, Austrálií, Ruskem a evropskými státy Ukrajinou, Švýcarskem a Vel-

kou Británií. Kromě standardních tratí jsme si navíc užili kooperujících 1 000 m (mužská posádka pomáhala ženské lodi), štafetu na 400 m a neuvěřitelný sprint na 100 m. Celý závod přenášela televize CCTV 5.

Sice jsme končili mezi ostatními na chvostu, nicméně nejcennější bylo vidět nejlepší posádky světa, sledovat jejich styl, práci s tělem a pádlem, což byla studnice inspirace pro každého sportovce. Konkurenci jsme si byli na vodě, kde jsme bojovali o setiny vteřin a centimetry, co nám síly stačily. Porovnávali jsme se, sledovali způsob a chování nepřátelských posádek. Na konci celého poháru jsme však v jednom sále spolu jedli a pili, vyjadřovali respekt, tančili a zpívali. V rámci závěrečného ceremoniálu čínské krásy zatančily tradiční tance a každý národ pak prezentoval svou kulturu. My jsme zpívali folklórní píseň a získali ovace. V závěru jsme si všichni zazpívali Bohemian Rhapsody od Queen a rozloučili se s tím, že se zase brzy setkáme na nějakých dalších mezinárodních závodech.

Kromě závodů jsme se mohli seznámit s tajemnou čínskou kulturou. Závodů se konaly ve 3. nejhladnějších městě Číny přibližně s 50 miliony obyvateli. Město bylo obří, mrakodrapy dotýkající se nebes na každém kroku, nové výstavby, trhy a uzpůsobené garáže s jedním otevřeným obchůdkem za druhým. Když jsme narazili na zeleň a políčka, obdělávali je lidé s typickými širokými klobouky. Lidé byli milí, jen Evropan se nemusel cítit komfortně, když se k němu velmi natěsno přiblížila tlupa místních s nejnovějšími telefony a neustálými požadavky na „selfie“ fotku. Také bylo zajímavé vidět část starého města s typickou čínskou architekturou, šikmými střechami a chrámy, které respektují různé náboženství. Mohli jsme tak vidět chrámy zasvěcené hinduismu hned vedle buddhismu. Pro dopravu bylo typické troubení, tisíce malých motorek, čtyřproudové trasy a téměř žádný přechod. Tato infrastruktura má však vysokou daň v podobě výrazného smogu, modrou oblohu bohužel tamní obyvatelé neznají. Čína nás pohostila také úžasným výhledem na vrcholky hor Himalájí, poušť a kaskádovitá políčka s rýží.

Shrnula bych to tak, že největším přínosem kromě zážitku ze závodů, je potkat se s natolik rozdílnou kulturou a umět přijmout to, že jejich zvyky, tradice, způsoby a chápání světa jsou zcela jiné než naše. Setkání s každou kulturou je záživné a obohacující.

Pavla Horáková

Rozpočet městysu Dřevohostice na rok 2019

Příjmy			Schválený rozpočet na rok 2018	Plánované plnění roz. na rok 2018	
§	položka	popis	v Kč	v Kč	v Kč
	1111	Daň z příjmů fyz.osob ze záv.čin. a funkč.požitků	4 000 000	3 500 000	3 500 000
	1112	Daň z příjmů fyz.osob ze SVČ	150 000	150 000	150 000
	1113	Daň z příjmů fyz.osob z kapit. výnosů	380 000	350 000	350 000
	1121	Daň z příjmů právnických osob	3 500 000	3 500 000	3 500 000
	1122	Daň z příjmů právnických osob za obec	1 200 000	900 000	1 138 480
	1211	Daň z přidané hodnoty	8 200 000	7 300 000	7 300 000
	1340	Poplatek za likvidaci komunálního odpadu	650 000	650 000	650 000
	1341	Poplatek ze psů	25 000	25 000	25 000
	1343	Poplatek za užívání veřejného prostranství	45 000	20 000	41 000
	1381	Daň z hazardních her	160 000	160 000	160 000
	1381	Správní poplatky	180 000	300 000	300 000
	1511	Daň z nemovitostí	900 000	900 000	900 000
	4112	Neinvestiční dotade ze st. rozpočtu	2 840 000	2 800 000	2 840 200
	4116	Ostatní neinvest. příj. dotace ze SR (úřad práce)	0	45 000	828 081
	4121	Neinvestiční přijaté dotace od obcí	26 000	26 000	26 000
6310	2142	Příjmy z dividend	280 400	420 000	420 000
6330	4134	Převody z rozpočtových účtů	70 000	70 000	70 000
6330	4139	Ostatní převody z vlastních fondů	60 000	60 000	60 000
1019	2131	Příjmy z pronájmu pozemků	693 295	600 000	600 000
1031	2111	Pěstební činnost (les)	1 600 000	1 600 000	1 600 000
3314	2111	Příjmy z činnosti knihovnické	8 000	8 000	8 000
3319	2111	Příjmy z kultury	200 000	200 000	200 000
3322	2132	Příjmy z pronájmu - zámek	100 000	50 000	50 000
3349	2111	Příjmy z prodeje zpravodaje	14 500	13 000	13 000
3612	2132	Příjmy z pronájmu - byty	500 000	500 000	500 000
3613	2132	Nebytové hospodářství - nájem	330 000	330 000	330 000
3632	2111	Pohřebnictví	10 000	10 000	10 000
3632	2132	Pronájem smuteční síně	10 000	6 000	6 000
3639	3111	prodej pozemků	10 000	10 000	10 000
3639	2132	Příjmy z pronájmu ost. mov. věci	9 000	10 000	10 000
3722	2112	Prodej pytlů	850	850	850
3725	2324	plasty EKO-KOM	130 000	130 000	130 000
6310	2141	Příjmy z úroků	5 000	5 000	5 000
6171	2111	Poskyt. Služeb- činnost místní správy	30 000	30 000	30 000
3111	2122	Odpisy MŠ	53 108	53 108	53 108
3113	2122	Odpisy ZŠ	552 847	539 184	539 184
3639	2131	Pronájem pozemků	10 000	10 000	10 000
2321	2132	Pronájem ČOV	40 000	40 000	40 000
	8115	Přebytek z minulého roku 2018	1 557 232	1 650 268	8 564 263
		Celkové příjmy v roce	28 530 232		

Výdaje

				Schválený rozpočet na rok 2018	Plánované plnění roz. na rok 2018
§	třída	popis	v Kč	v Kč	v Kč
1031	5	Lesní hospodářství	1 500 000	1 400 000	1 593 000
2219	5	Chodníky, místní komunikace	200 000	5: 600 000	5: 1 233 710
2219	6	Chodníky, místní komunikace	2 462 227	6: 2 412 228	6: 2 725 672
2292	5	Výdaje na dopravní územní obslužnost	105 350	104 510	104 510
2310	5	Pitná voda	12 000	12 000	12 000
2321	5	Odvádění a čištění odpadních vod	170 000	170 000	3 841 048
2341	6	Rybničky	700 000		
3111	5	Předškolní zařízení MŠ	753 108	5: 753 108	5: 920 399
3111	6	Předškolní zařízení MŠ	0		6: 539 101
3113	5	Základní škola	2 204 995	5: 2 200 000	5: 2 712 923
3113	6	Základní škola	0	6: 300 000	6: 300 000
3314	5	Činnosti knihovnické	120 000	120 000	120 000
3319	5	Záležitosti kultury	700 000	700 000	900 000
3322	5	Zámek	2 014 632	5: 1 300 000	5: 2 061 548
3322	6	Zámek	0	6: 1 150 887	6: 1 150 887
3349	5	Ost. záležitosti sděl. prostř.- zpravodaj	68 000	68 000	68 000
3399	5	Ost. záležitosti kultury - vítání občánků	100 000	100 000	150 000
3612	5	Bytové hospodářství	280 000	5: 280 000	5: 280 000
3612	6	Bytové hospodářství	600 000		
3613	5	Nebytové hospodářství	400 000	5: 600 000	5: 1 255 000
3631	5	Veřejné osvětlení	300 000	5: 300 000	5: 300 000
3631	6	Veřejné osvětlení	100 000	6: 50 000	6: 1 552 988
3632	5	Pohřebnictví, hřbitov	200 000	5: 640 000	5: 1 160 000
3632	6	Pohřebnictví, hřbitov	100 000		6: 71 000
3725	5	Svoz plastů	70 000	70 000	70 000
3639	5	Komunální služby	300 000	300 000	300 000
3721	5	Sběr a svoz nebezpečných odpadů	40 000	40 000	40 000
3722	5	Sběr a svoz odpadů	750 000	750 000	750 000
3745	5	Péče o vzhled obce a veřejnou zeleň	2 000 000	2 000 000	2 144 938
5512	5	Požární ochrana	200 000	5: 150 000	5: 150 000
5512	6	Požární ochrana	0	6: 50 000	6: 50 000
6112	5	Zastupitelstvo obce	2 100 000	1 800 000	1 800 000
6171	5	Činnost místní správy	3 300 000	3 000 000	3 166 000
6310	5	Obecné výdaje z finančních operací	1 250 000	1 250 000	1 250 000
6320	5	Pojištění	160 000	160 000	160 000
3726	5	Bloodpad	150 000	150 000	150 000
6399	5	Daň z př. za obec -ostatní finanční operace	1 200 000	900 000	1 138 480
6409	5	Ostatní činnosti j.n.	1 100 000	1 100 000	1 100 000
6330	5	Převody vlastním účtům a fondům	130 000	130 000	130 000
3412	5	Sportovní zařízení v majetku obce	300 000	5: 14 000	5: 314 000
3412	6	Sportovní zařízení v majetku obce	80 000		
3421	5	Využití volného času dětí a mládeže	100 000	116 677	116 677
5212	5	Ochrana obyvatelstva	50 000	50 000	50 000
	pol.8124	Splátky dlouhodobých půjček	2 159 920	1 680 000	1 493 252
		Celkové výdaje	28 530 232		

Návrh rozpočtu byl na úřední desce: vyvěšen 13. 11. 2018

sejmut 30. 11. 2018

Schválen Zastupitelstvem městyse Dřevohostice dne 29. 11. 2018

Termíny svozu komunálního odpadu v roce 2019

každou druhou středu

2. 1. 2019 16. 1. 2019 30. 1. 2019	10. 4. 2019 24. 4. 2019	3. 7. 2019 17. 7. 2019 31. 7. 2019	9. 10. 2019 23. 10. 2019
13. 2. 2019 27. 2. 2019	8. 5. 2019 22. 5. 2019	14. 8. 2019 28. 8. 2019	6. 11. 2019 20. 11. 2019
13. 3. 2019 27. 3. 2019	5. 6. 2019 19. 6. 2019	11. 9. 2019 25. 9. 2019	4. 12. 2019 18. 12. 2019

Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2018, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru a přepravy TKO, účinná od 1. 1. 2019, je k nahlédnutí na Úřadě městyse Dřevohostice a zveřejněna na www.drevohostice.cz.

**Sazba poplatku pro poplatníka, t. j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně vlastníci v obci rekreační objekt) činí
490,- Kč/osoba/rok 2019.**

Poplatek je splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2019 na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice nebo na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1340, variabilní symbol: číslo popisné domu.

Do každé domácnosti bude doručen formulář poplatkového hlášení s žádostí o jeho vyplnění a vrácení Úřadu městyse Dřevohostice.

- Při zaplacení poplatku za TKO v termínu do 30. 4. 2019 obdržíte 1 zelený pytel na směsný odpad a sadu 12 ks žlutých stahovacích pytlů pro sběr plastů (pro 1 domácnost) ZDARMA.
- **POZOR:** Pokud nebude poplatek zaplacen do 30. 4. 2019, může být rozhodnutím rady městyse navýšen až na trojnásobek původní částky (podle zákona 565/1990 Sb., § 11).

Termíny svozu plastových odpadů v roce 2019

vždy druhé pondělí v měsíci

14. 1. 2019	8. 4. 2019	8. 7. 2019	14. 10. 2019
11. 2. 2019	13. 5. 2019	12. 8. 2019	11. 11. 2019
11. 3. 2019	10. 6. 2019	9. 9. 2019	9. 12. 2019

CO DO PYTLŮ NA TŘÍDĚNÉ PLASTOVÉ ODPADY PATŘÍ:

ANO

sešlápnuté PET lahve, plastové nádoby a kelímky, sáčky a fólie, plastové obaly od potravin, plastové tašky, prázdné plastové obaly od šamponů, kosmetiky, čistících prostředků, drobné výrobky z plastů a polystyrenu a sešlápnuté nápojové kartony (TetraPak)

NE

bakelit, guma, linoleum, pneumatiky, novodurové trubky, plastové obaly od chemikálií, motorových olejů, maziv, postřiků, jedů, barev apod., obaly označené trojúhelníkem a číslicí 3 nebo písmeny PVC (nerecyklovatelný polyvinylchlorid – PVC)

Pytle ve stanovených dnech VŽDY RÁNO nachystejte před domy, v dopoledních hodinách budou svezeny na obecní prostranství a téhož dne odvezeny. Používejte pevné pytle. Pokud budou plasty uloženy v tenkých pytlích, které se trhají, nebudou vám odebrány!

Třídte odpad, plasty nespalujte, chráňte zdraví Vaše i Vaši rodiny i všech spoluobčanů.

Z činnosti finančního a kontrolního výboru Zastupitelstva městyse Dřevohostice

S nově zvoleným zastupitelstvem byly ustaveny i nový kontrolní výbor a nový finanční výbor.

Kontrolní výbor byl zvolen ve složení: předseda Bc. Petr Menšík, členové Ing. Milada Chytilová, Danuše Kociánová, Stanislav Skýpala, Jiří Vašina.

Kontrolní výbor se sešel k provedení kontroly městyse ve dnech 25. a 28. 11. 2018.

Předmětem kontroly bylo:

1. zápisy Rady městyse Dřevohostice
2. usnesení z ustavujícího zasedání ZM Dřevohostice ze dne 1. 11. 2018
3. zásady městyse Dřevohostice č. 1/2018 pro poskytování dotací na podporu společného života a volnočasových aktivit z rozpočtu městyse Dřevohostice
4. seznámení se zápisem z dílčího přezkoumání hospodaření městyse Dřevohostice za rok 2018 z odboru kontroly Krajského úřadu Olomouckého kraje
5. vyúčtování provedených prací fa. Habčák Štěpán – Zemní práce za rok 2018.
6. vyúčtování opravy silničních obrub na ul. Bystřická fa. Jan Strnad – stavitelství s.r.o.
7. vyúčtování provedených prací fa. Poradenství P+P s.r.o. za rok 2018
8. průběh akce „Výměna oken v knihovně“
9. průběh úprav smuteční síně – ohlášení stavby
10. informace o stanovených finančních limitech starosty a rady městyse k nákupům.

Finanční výbor byl zvolen ve složení: předseda Ing. Pavel Dostál, členové Ing. Roman Janovský, Petr Volf, David Stiskálek, Ing. Lenka Jantula.

Dne 26. 11. 2018 provedl finanční výbor kontrolu městyse.

Předmětem kontroly bylo:

1. stav peněžních prostředků na účtech
2. rozpočtové opatření č. 12/2018
3. návrh rozpočtového opatření č. 13/2018
4. přehled získaných dotací
5. přehled poskytnutých dotací z kapitoly Volnočasové aktivity dětí a mládeže
6. návrh rozpočtu na 2019

Starosta děkuje

- Tříkrálovým koledníkům, kterými letos byli **Michal Demko, Lucie Gajdošíková, Michaela Rohanová, Jan Kasperlík, Adéla Kubálková, Kateřina Hanáková, Kateřina Chytilová, Viktorie Toračová, Sabina Mikešová, Zuzana Pešáková, Richard Torač, Markéta Pavelková, Ema Vavroušová, Dominik Sehnálek, Nikola Kynstlerová, Bára Ježíková, Monika Rohanová, Kamila Škrabalová a Eva Symerská** a vedoucím skupinek **p. Hedvice Krejčí, p. Zdeňkovi Krejčí, p. Anně Kuželové, p. Ludmile Večeřové a p. Ludmile Zehnálkové**. V letošní Tříkrálové sbírce v Dřevohosticích vybrali 34 445 korun. Stejně tak děkuje vám všem, kteří jste do sbírky přispěli.
Také děkuje paní **Libuši Kroutilové**, která pro koledníky pomáhala připravit občerstvení.
- paní **Pavle Veselé**, která našla a přinesla na radnici peněženku s doklady a velkou částkou peněz.
- panu **Jiřímu Zbíralkovi**, který pro nás i letos přivezl Betlémské světlo
- **všem**, kteří uklízejí sníh na chodnicích před svými domy

Z obecní knihovny

Začátkem nového roku 2019 zdravím všechny bývalé, současné i budoucí čtenáře z dřevohostické obecní knihovny a pro všechny mám malý statistický přehled za rok 2018.

čtenáři

- počet registrovaných čtenářů v roce 2018 – 160
- prvně zaregistrovaných v tomto roce – 29
- počet čtenářů do 15 let – 80
- nejméně čtenářů je ve věku nad 80 let – 2
- nejvíce čtenářů je ve věku od 60 – 69 let – 18

výpůjčky

- dospělí beletrie – 2836
- dospělí naučná literatura – 332
- děti beletrie – 736
- děti naučná – 210
- výpůjčky časopisů – 2166
- výpůjčky celkem – 6280
- počet návštěv čtenářů – 1762

knihovní fond

- celkový počet knih – 7805
- přírůstek knih za rok 2018 – 160
- vyřazeno – úbytek knih – 1040
- časopisy – 22 druhů

Počet registrovaných čtenářů mírně vzrostl díky velkému počtu dětí v družině ZŠ.

Při srovnání s předchozím rokem 2017 klesly celkové výpůjčky knih i samotná návštěvnost knihovny. Určitě to ale neznamená, že se méně čte. Malí čtenáři milují ilustrované knížky s hrdiny, které znají třeba z televize. Mladá generace už dává přednost digitalizaci a čte obvykle v čtečkách, tabletech a mobilech. Starší čtenáři mají pořád ještě raději papírovou podobu knih a osobní výběr při návštěvě knihovny.

Doufám, že se i v roce 2019 budeme rádi potkávat v knihovně a přeji všem pevně zdraví a pohodové dny.

Ludmila Valčíková

Kolik je nás v Dřevohosticích

k 1. 1. 2018 – **1491**

k 1. 1. 2019 – **1484**

- v průběhu roku 2018 se narodilo 10 chlapců a 9 děvčátek
- přibýlo nám 37 nových občanů, 33 se odhlásili
- navždy jsme se rozloučili s 30 občany, 22 muži a 8 ženami

Ludmila Zehnálková

Významné životní jubileum

si v měsících únoru, březnu a dubnu 2019
připomenou tyto naši spoluobčané:

95 let
Vladimír Všetická

89 let
Jarmila Spáčilová
Marie Janovská

88 let
Věra Veselá
Dobromila Hynková
Veronika Přivřelová

87 let
Hilda Václavíková

86 let
Jindřiška Skálová
Ludmila Vallová

84 let
Marie Matyášová

83let
Marie Buchtová

82 let
Marie Lukášová
Jaroslav Zmeškal

81 let
Blažena Bartoňková

80 let
Marie Skopalová

75 let
Ludmila Bortníková
Marie Hanáková

Marie Běhalová
Ota Kubiček
Lubomír Žabka

70 let
Iva Jakubálová

65 let
Zdeněk Vychodil
Růžena Holubová
Jaroslav Novosad

60 let
Věra Buchtová
Zdeněk Študent
Věra Šrámková
Jiřina Fuksová

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Jiří Martin Zahrádka ☞ Jaroslav Šolek ☞ Adéla Kovářiková
Tereza Arbanová ☞ Antonín Chytil

*Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátka a přejeme jim i Vám mnoho zdraví
a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Ludmila Kolínská ☞ Ivanka Stojanová ☞ Petr Stiskálek
Marie Veselá ☞ Marie Pánková ☞ Jaroslav Kropáč
Pavel Skýpala ☞ Josef Tesař

*Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast
nad ztrátou blízkého člověka.*

Vánoce ve škole

Premiéra divadelního představení Miláček Célimare